11/01/2020

Capela din Aeroportul „Henri Coandă” – biserica ortodoxă din poarta văzduhului



Evoluția tehnologică, tranzitul continuu de oameni în căutarea a ceva mai bun, greu de definit și, oricum, iluzoriu, adună în aerogări o lume diversă. Aeroporturile sunt un fel de mari periferii umane fluide. Milioane de persoane, de naţionalităţi, culturi, religii şi limbi diferite, se intersectează în ele zilnic, cu viețile, bucuriile, durerile, așteptările și preocupările lor. Aeroportul „Henri Coandă” (Otopeni) din București este și el un asemenea loc. Aici, din 2003, funcționează capela ortodoxă „Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul”, în care slujește un preot ce poartă cuvântul şi prezenţa lui Hristos, Singurul care cunoaşte inima fiecărui om.

Prezența Mântuitorului într-un aeroport, prin slujirea permanentă a preotului, reprezintă dăruirea iubirii lui Dumnezeu într-un spațiu populat vremelnic fie ca loc de muncă, fie ca loc de tranzit. Cultura aeroporturilor nu este, din nefericire, una a dăruirii. Dimpotrivă. De aceea, preotul slujitor de aici deschide uşile dialogului

dăruirii de sine și oferă, în mod tainic, respectuos şi discret, posibilitatea celor vremelnic „locuitori” ai acestei periferii fluide de a „intersecta” „acum-ul lui Dumnezeu”, cum spunea cineva. Pentru că ziua sau ora de trecere prin aeroport este, în termeni reali, irepetabilă. Preotul este cel care, aici, în clipa aceasta, și numai acum, percepe oportunităţile care îi apropie pe oameni, fie ei conducători, aviatori, angajaţi sau pasageri, de patria prezenței continue a lui Dumnezeu.

„Trecându-L” pe Hristos

Mărturia preotului şi mesajul pe care îl dă, „aici şi acum”, poate să lase un semn în inima celor care trec pragul capelei, care va dura toată viaţa. Și ea, viața multora dintre „pasagerii” acestui spațiu, probează adevărul rostit. De aceea, slujirea preotului capelan din aeroporturi diferă de slujirea dintr-o parohie obișnuită. Ea se dăruie uneori doar privind chipuri, „trecându-L” pe Hristos, discret, dar convingător, direct în inimile oamenilor aflați și ei în trecere. Cu această privire, aeroporturile nu mai sunt doar gări sau spații tranzitorii, ci „porţi” şi „punţi” pentru întâlnirea cu Dumnezeu, cu semenii fraţi. Pot să devină chiar locuri privilegiate, în care „oaia pierdută” se poate întâlni, din nou, cu adevăratul său Păstor.

În aceste locuri de plecare şi de sosire continuă se creează adesea un fel de „zonă sinceră”, unde persoana anonimă reuşeşte să-și deschidă propria inimă, începând un proces de vindecare şi de întoarcere la credința părăsită de mult, din cauze și circumstanţe nebănuite ale vieţii.

Pentru echipaje, piloţi, asistenţi de zbor, angajați care deservesc în aeroport, sau pentru pasageri, de multe ori gestionarea propriei vieţi personale şi familiale nu este uşoară. De aceea, pentru ei, prezența preotului la orice oră este importantă. Prietenia, apropierea şi timpul pe care el îl dedică, direct sau indirect, familiilor lor sunt de mare ajutor.

În afară de lucrul acesta, preotul capelan din aeroport se îngrijește ca în aceste locuri să nu lipsească posibilitatea de a te întâlni cu Dumnezeu în rugăciune şi în Sfânta Liturghie.

Prima confesiune

Pe data de 18 decembrie 2003, Preasfințitul Părinte Vincențiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Episcop-vicar patriarhal pe atunci, sfinţea în incinta Aeroportului

Internațional „Henri Coandă“ (Otopeni) din București capela cu hramul „Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul”, din Protopopiatul Ilfov Nord, Arhiepiscopia Bucu-reștilor, ocrotitorul aviației române și al celor care călătoresc prin aer. Paraclisul era ridicat pentru a răspunde nevoilor spirituale ale celor care lucrează în aeroport, dar și ale călătorilor care îl intersectează. De atunci, aici au slujit mai mulți preoți, s-au petrecut mai multe evenimente importante, care au transformat capela nu numai într-o poartă a Ortodoxiei românești, ci și într-o punte de legătură spirituală cu lumea.

Din 2015, preot slujitor la această capelă este părintele Costel Dinu, pe care l-am întâlnit recent „la datorie”!

„Până în luna septembrie 2015, am slujit ca diacon în Parohia Otopenii de Jos. Din câte cunosc eu, în țară mai există o capelă asemănătoare în aeroportul din Cluj-Napoca. În lume, din informațiile mele, funcționează capele pe aeroporturi, în care se fac doar rugăciuni multiconfesionale. Conform Asociaţiei Internaţionale a Capelanilor Aviaţiei Civile, în prezent ar exista aproximativ 150 de capele de aeroport în întreaga lume, dintre care cel puţin 40 în SUA. Având în vedere că aeroportul este un spațiu internaţional, în acest loc se întâlnesc toate religiile pământului. Cei care cunosc capela noastră ortodoxă sunt fascinați de ea. Mulți o numesc o «oază de liniște». Este un colțișor retras, în care mulți credincioși vin și-și fac rânduiala. Slujirea în acest loc se deosebește de cea dintr-o parohie. Aici, preotul trebuie să se plieze programului celor care lucrează în aeroport. Dar în capela noastră vin și oameni care se află în tranzit. Ceea ce este foarte mulțumitor pentru mine este faptul că aici sunt persoane care au luat pentru prima dată contact cu un preot. Sunt persoane care călătoresc cu avionul și, deodată, descoperă acest locaș sfânt. Unii mi s-au confesat pentru prima dată. Chiar în această zi s-a petrecut un asemenea fapt! O femeie, de mână cu o fetiță, a vorbit cu un preot prima oară în viața ei. Acum a găsit momentul pentru a mărturisi unele probleme grave, de care se rușina să vorbească”, ne mai mărturisește părintele Costel Dinu.

Viața, fără retușuri

Sfinția sa rămâne martor și purtător către Dumnezeu al multor rugăciuni, amintiri dureroase, dar și cereri de vindecare. Își amintește „cum într-o vineri, cu ceva vreme în urmă, mă pregăteam cu doi părinți să începem Taina Sfântului Maslu. Lumea era adunată în capelă. Am văzut o tânără care venea până în ușa capelei,

după care se întorcea, iarăși venea, ca și cum încerca să-și învingă teama să intre. Când am aprins cădelnița, a prins curaj și m-a abordat. M-a întrebat dacă am timp doar două minute pentru a o asculta. Privind-o, i-am văzut tulburarea din ochi. I-am lăsat pe colegi să înceapă slujba, iar eu m-am retras într-un colț să discut cu dumneaei. Se spovedea pentru prima oară. Era românca, avea 28 de ani și locuia în străinătate. Fusese victima unor rețele de trafic de persoane. Vă imaginați prin ce trecuse ființa aceasta! Se gândea chiar să se sinucidă. După ce am liniștit-o, a plecat. Mult timp am păstrat legătura cu ea pe internet. După o vreme, cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să o redresez. Pentru mine a fost un lucru extraordinar, când am realizat că am putut să o scot din gheara morții…”

Cu mulți ani în urmă, un luteran din Germania a intrat din curiozitate în capelă și a rămas impresionat de bogăția Ortodoxiei, de mulțimea sfinților noștri, și a dorit să afle mai multe. A vizitat mănăstiri din Moldova și a locuit o vreme în ele. După un an, a trecut din nou pe la capela din aeroport și i-a spus părintelui slujitor de atunci, Adrian Niță, că este bucuros de ce a descoperit, că vrea să treacă la Ortodoxie și că pleacă în călătorie la Sfântul Munte Athos.

Iată cum capela din Aeroportul „Henri Coandă” este o importantă carte de vizită a Ortodoxiei noastre, dar și a României. Ea se află în sectorul „Plecări internaționale”. „De aceea, persoanele care circulă cu avionul trec pe la ea pentru a se ruga ca zborul să decurgă în condiții normale. Iar eu le citesc rugăciuni de binecuvântare a călătoriei. Și lucrul acesta îl fac chiar și persoanelor care deservesc aeronavele. Dar sunt și călători care vin și-I mulțumesc lui Dumnezeu că au ajuns cu bine pe pământ românesc, pentru că aici găsesc această ușă permanent deschisă către El”, mai spune părintele Costel Dinu.

Liniștirea inimii

Programul slujirii sfinției sale este alcătuit pentru fiecare zi în parte. Astfel, zilnic, la ora 12:00 este ceas de rugăciune și de slujba Acatistului. Dar părintele este prezent la capelă de dimineață pentru discuții, pentru spovedit. „Uneori, sunt chemat și la ora 24:00, pentru sfeștanii sau pentru alte probleme ale personalului aeroportului. Și eu răspund prezent de fiecare dată, indiferent de oră”, mărturisește sfinția sa.

Pe lângă Acatistul zilei, în capelă se săvârșește Sfânta Liturghie, iar în fiecare vineri Sfântul Maslu. „Dar sunt și evenimente mai ample care se desfășoară aici. În fiecare an facem slujba de Înviere, de Crăciun sau de Bobotează. De Înviere, spre exemplu, atât angajații aeroportului, cât și călătorii prinși de moment aici vin și

primesc Sfânta Lumină. Sunt persoane care rămân la slujbă până în zori. Sunt momente deosebite la fiecare Sfântă Liturghie, nu numai la marile sărbători de peste an. Poate că cel mai înălțător a fost atunci când am slujit pentru o singură persoană, după tragedia de la Colectiv, din 2015. Am avut și noi un tânăr angajat al aeroportului care a fost acolo. Trăiește, din fericire, dar a rămas cu anumite sechele. În acea zi, s-a întâmplat să vină la slujbă o singură persoană, dar a fost un moment de maximă trăire pentru mine, văzând-o cât de pătrunsă era de slujbă. Slujeam pentru o persoană, dar parcă erau de față mii de credincioși, ca într-o mare catedrală", descrie părintele acel moment.

În fiecare an, când delegații ale Bisericilor surori vin cu sfinte moaște în România, la întoacere spre țările lor de origine trec cu ele și pe la capela aeroportului. Mai ales după hramul Sfintei Parascheva de la Iași.

„Anul acesta, spre exemplu, l-am avut ca oaspete pe Sfântul Spiridon al Trimitundei. În asemenea momente, cei de la dispeceratul aerogării transmit în întreg aeroportul mesajul că se află sfinte moaște la capelă. Și de fiecare dată vin foarte mulţi credincioși să se închine lor. Este o binecuvântare și o mulțumire pentru fiecare dintre cei care, la ceasul acela, se află în aeroport. Eu cred că acest fel de slujire mi se potrivește cel mai bine mie, pentru că am intrat în ritmul lucrurilor care se desfășoară aici. Cei care înainte de a se îmbarca trec pe la noi duc cu ei în toate colțurile lumii mesajul de bucurie și de pace al Bisericii noastre. Unii sunt atât de marcați, încât îmi cer voie să pozeze capela. Un alt lucru foarte benefic este acela că, în prezent, la inițiativa părintelui protopop Cristian Mihai Burcea, punem gratis la dispoziția celor care ne trec pragul «Ziarul Lumina». Și mulți călători care așteaptă îmbarcarea vin și iau câte un exemplar sau citesc aici cotidianul, infor-mându-se despre viața Bisericii noastre", precizează părintele, înțelegând de la sfinția sa că înainte de orice fel de zbor ai nevoie să îţi liniştești inima. Căci, așa cum spune și un aforism al lui Timotei Lucaș, „nu am aripi, dar zbor prin credinţă peste orice încercare, în Numele Fiului lui Dumnezeu!".

— ziarullumina.ro